

SZCZĘŚLIWA

PISMO UCZNIÓW PUBLICZNEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 13 W RADOMIU

Nr 5

Rok szkolny 2018/19

Wakacji
pełnych słońca i przygód
życzy Redakcja

Michalina Sarnicka - kl. 6b

WAKACJE MARZEŃ – DOMINIKANA

Dominikana to egzotyczny kraj na Morzu Karaibskim gdzie można wypoczywać przez cały rok. Znajdują się tam najpiękniejsze na świecie plaże, turkusowa woda, tropikalna przyroda, gościnni mieszkańcy oraz pyszna kuchnia.

Na Dominikanie świetnie będą się czuły rodziny z dziećmi, a także osoby nastawione na rozrywkę. Dla najmłodszych dużą atrakcją będą: parki morskie, pokazy delfinów, papug, lwów morskich, a także możliwość bliskiego spotkania z rekinami.

Dominikana jest jednym z najlepszych miejsc na świecie gdzie można obserwować wieloryby. Płytką, przejrzystą wodą zachęca do nurkowania i zwiedzania pięknej rafy koralowej i niespotykanych gatunków ryb. Dla chcących bardziej aktywnego wypoczynku istnieje możliwość surfowania oraz gry w golfa na światowej sławie polach golfowych.

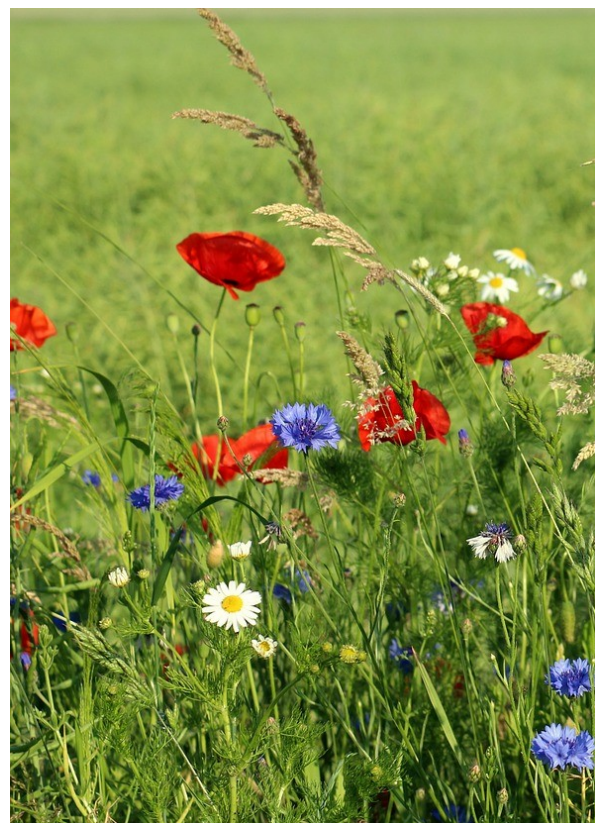
Warta odwiedzenia jest również stolica Dominikany – Santo Domingo, która jest najstarszym miastem na Dominikanie, została założona przez Bartłomieja Kolumba tj. brata Krzysztofa Kolumba. Ważnym punktem w zwiedzaniu tego miasta jest pierwszy budynek mieszkalny, czyli dom Krzysztofa Kolumba.

Na Dominikanę możemy polecieć już z ośmiu miast Polski, tj. Warszawy, Krakowa, Katowic, Wrocławia, Poznania, Gdańska, Łodzi i Rzeszowa. Koszt wakacji w tak egzotycznym miejscu jak Dominikana jest dość duży, ale warto przynajmniej raz w życiu przeżyć taką wspaniałą przygodę.

Dominik Twarowski. kl.7b

WAKACJE

Najwyższy czas na letnią przygodę,
pora do lasu, nad wodę.
Ptasi koncert o poranku,
słodkie maliny w dzbanku.
Ciepły wiatr i ciepły deszcz,
złota plaża wzdłuż i w szerz.
I naprawdę nie musisz już nic...
Ach, jak chce się żyć!
Anka P.

KLASA 8A

TAK BYŁO...

Tak wyglądaliśmy w „zerówce”

Kuba Woźniak
Mistrz Ortografii 2019

Mistrzyni – Nasze Złotka

2015 - I miejsce w halowej piłce nożnej dziewcząt
2016 - II miejsce w unihokeju dziewcząt
2017 - II miejsce w unihokeju powiatowym

2017 - I miejsce
w konkursie na gazetkę szkolną
- Kacper Rojek, Samanta Redel,
Kuba Woźniak

TAK JEST...

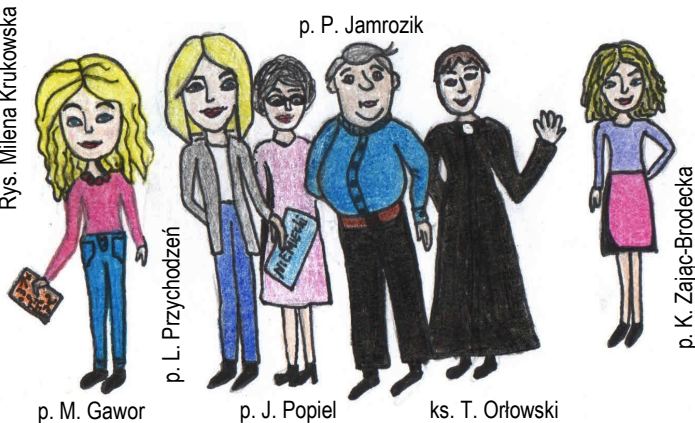
Chcielibyśmy podziękować:

Pani od angielskiego,
że nauczyła nas czasu przeszłego.

Pani od polskiego dziękujemy za to,
że pokazała nam, jak Kochanowski opisywał lato.

Dziękujemy też Pani od matematyki
za to, że pokazała nam, czym są liczby i nauczyła trochę praw fizyki.

Rys. Milena Krukowska

Dziękujemy też Pani od biologii
za jasne zasady ekologii.

Panu od historii
za daty i dużo teorii.

Pani od niemieckiego
za wzbudzenie naszej miłości do języka tego.

Pani od geografii
za to, że pokazała nam świat tak dobrze, jak potrafi.

Pani od informatyki
za komputerowe tricki.

Chemia to nasz przedmiot ulubiony
dziękujemy za alkohole, kwasy, aniony i kationy.

A co Książd zrobił takiego?
Nauczył nas o Darach Ducha Świętego.

Dziękujemy za to że uczyliście nas tyle lat,
by pokazać, prawdziwy, trudny świat.

TAK BĘDZIE...

Martyna Walecka: Będę szczęśliwa i będę miała sto kotów!

Julia i Kornelia Krzyżanowskie: Będziemy celebrytkami.

Maja Otwinowska: Zostanę prawnikiem.

Samanta Redel: Będę szczęśliwa.

Eryk Kisielewski: Zostanę stolarzem.

Klaudia Wrochna: Zostanę fryzjerką.

Milena Krukowska: Chciałabym zostać stewardesą lub pracować
w biurze podróży.

Szymon Gregorek: Mam nadzieję, że nie będę musiał pracować
w Macdonaldzie

Bartek Pogodziński: Będę strażakiem lub żołnierzem.

Natalia Kozera: Będę pracować u Magdy Gesler.

Nikola Godek: Fryzjerstwo to zawód dla mnie.

Marysia Górka: Chcę pomagać innym, zostanę fizjoterapeutką.

Igor Zieliński: Zostanę kucharzem.

Kacper Rojek: Będę programistą lub informatykiem.

Bartek Ciesielski: Będę zawodnikiem MMA.

Jakub Woźniak: Chciałabym zostać psychologiem.

Kacper Bernat: Chcę być grafikiem.

Redakcja: Trzymamy za Was kciuki! Niech się stanie!

KLASA 8B

Drodzy Koledzy, Drogie Koleżanki!

Dziewięć lat minęło, zanim się obejrzelismy... W tym czasie zdobyliśmy wiedzę, wzbogaciliśmy swoje umiejętności, a także zyskaliśmy wspaniałych przyjaciół i niezwykle wspomnienia. Można nawet powiedzieć, że staliśmy się małą wielką rodziną. Nadszedł czas, kiedy kończymy pewien etap w naszym życiu i wielkimi krokami zmierny do następnego. Pełni wspomnień i wiedzy opuszczamy mury naszej szkoły. Pożegnania nie należą do łatwych, ale wszyscy musimy się z nimi zmierzyć. Szkoła odgrywa w naszym życiu bardzo ważną rolę. Wymyślono ją po to, aby każdy miał szansę wiedzieć o świecie tyle, ile jest w stanie się nauczyć, aby mógł skorzystać ze swoich praw obywatelskich, aby mógł wystartować do życia i kariery zawodowej. Uczymy

się, piszemy sprawdziany, kartkówki, jesteśmy pytani. I chociaż nie zawsze się z tego cieszymy, jest to coś, co na pewno bardzo kojarzy nam się ze szkołą, lekcjami. Nie dość, że szkoła umożliwia nam zdobywanie wiedzy, to chodzenie do niej sprawia, że się rozwijamy, odkrywamy nasze talenty, pasje, poznajemy samych siebie, zawieramy znajomości i przyjaźnie. Tych znajomości będzie nam brakować najbardziej...

Będziemy tęsknić za naszą wspaniałą klasą oraz wszystkimi innymi osobami, tworzącymi społeczność szkolną. Jesteśmy szczęściami, że mamy dobry kontakt również z młodszymi rocznikami, wszystkie lata spędzone w tej szkole były wyjątkowe głównie dzięki ludziom. Śmianie się na przerwach, wyglupianie, które nie zawsze było na miejscu, ale również kłótnie czy nieporozumienia pozostaną w naszej pamięci, i tego też będzie nam bardzo brakować.

Pamiętajcie, nasza szkoła to cudowne miejsce! Tu wszyscy się poznaliśmy, tu stworzyliśmy rodzinę, tu zawaraliśmy wiele przyjaźni, dzięki czemu codzienne poranne wstawanie i przychodzenie do szkoły było o wiele przyjemniejsze.

Jesteśmy bardzo wdzięczni wszystkim ludziom, którzy byli z nami przez wiele lat i uczynili je najpiękniejszymi chwilami naszego życia. Nadal pamiętamy, jak to jest być najmłodszą klasą w szkole, a teraz już ją ukończyliśmy.

List chcielibyśmy zakończyć wielkimi podziękowaniami. Dziękujemy wszystkim znajomym i przyjaciółom za ten wspaniały etap oraz przesyłamy mnóstwo pozytywnej energii tym, którzy jeszcze pozostaną w „trzynastce”. Dziękujemy za mnóstwo świetnych chwil, które z Wami przeżyliśmy. Najlepiej będziemy wspominać wspólne wycieczki i zielone szkoły. Na pewno pozostaną na długo w naszej pamięci. Dziękujemy również za pomoc, którą otrzymywaliśmy od Was, choćby w postaci pożyczenia kleju lub ołówka. Mamy nadzieję, że kolejne lata w szkole spędzicie tak dobrze, jak my spędziliśmy te dziewięć lat naszego życia. Życzymy Wam samych sukcesów w nauce i wspaniałych chwil w gronie rówieśników. Pamiętajcie, że szkoła to nie tylko nauka!

Pozdrawiamy, Uczennice i Uczniowie klasy 8B

Szanowna Dyrekcyj, Szanowni Nauczyciele!

Dla nas, ósmoklasistów, czas nauki w Publicznej Szkole Podstawowej nr 13 dobiegł końca. Dlatego chcielibyśmy podziękować za wysiłek, który Państwo włożyli w nasze wykształcenie i wychowanie.

Wyrozumiałość i serdeczność, jaką tu otrzymaliśmy była wsparciem dla nas nawet w najtrudniejszych chwilach. To, czego nauczyliśmy się przez te osiem lat, na pewno zapoczątkuje w przyszłości. Doceniamy poświęcenie i trud, z jakim Państwo przygotowywali nas do egzaminów i do kolejnego etapu nauki w wybranych szkołach.

Razem z Państwem przeżyliśmy wspaniałe chwile nie tylko w szkole, ale także poza nią. Jeździliśmy na wycieczki, na których poznawaliśmy otaczający nas świat.

Dziękujemy Państwu, Drodzy Nauczyciele, za ciężką pracę i opiekę nad nami. Na pewno jeszcze po latach będziemy wspominać czas, który wspólnie spędziliśmy w naszej „Trzynastce”.

Z wyrazami szacunku,
Uczniowie i Uczennice klasy 8B

Ósma B to pięć lat mojego życia zawodowego, to moja kolejna klasa wychowawcza, z którą bardzo trudno będzie mi się rozstać. Dzieli nas pokoleniowa różnica wieku, jednak dzięki tym dziewczętom i chłopcom czuję ogromną siłę młodości. Ich radość, świeżość, entuzjazm, czasami młodzieńcza naiwność dają mi chęć do działania, do tego, że wiele rzeczy „chce mi się chcieć”: iść na wieczorny spacer nad morze na zielonej szkole, śpiewać różne piosenki, których wcześniej nie znałam, słuchać muzyki, której pewnie nigdy sama bym nie włączyła, grać na plaży w „kartofla”, śmiać się z głupot, rozmawiać godzinami o sprawach ważnych i mniej ważnych. Moi Kochani (jeszcze) Ósmoklasiści, życzę Wam w życiu pomyślnych wiatrów i niech spełniają się Wasze marzenia.

Irmisa Bisińska - Pani „B”

KLASPRESS

OPOWIADANIE Z PRZESTROGĄ

21 marca - Światowy Dzień Osób z Zespołem Downa. Symbolem naszego wsparcia były dwie różne skarpetki.

28 marca - Redakcja naszej gazety wzięła udział w warsztatach dziennikarskich w Radiu Plus prowadzonych przez panią redaktor Magdę Gliszczyńską.

2 kwietnia - Dołączyliśmy do akcji „Cała Polska na niebiesko” w Światowym Dniu Świadomości Autyzmu.

8-28 kwietnia - STRAJK. Dorośli nie mają łatwo!

15-17 kwietnia - Ósmoklasiści pisali egzaminy kończące naukę w szkole podstawowej. Nie było łatwo! Wyniki 14 czerwca. Jesteśmy z Wami!

10 maja - W Międzynarodowym Konkursie Kangur Matematyczny 2019 Szymon Bartosiewicz z kl. 4ai uzyskał bardzo dobry wynik, a Aleksandra Trybulska z kl. 5ai oraz Dominik Twarowski z kl. 7bi otrzymali wyróżnienia. Gratulujemy!

22 maja - Uczestniczyliśmy w XVI Radomskich Dniach Godności.

20-25 maja - Wyruszyliśmy na Zielone Szkoły. Tym razem na Mierzeję Wiślaną, nad Zatokę Gdańską i do... Berlina. Pogoda - bajeczna!

26 maja - Najpiękniejszy dzień w roku: Dzień Matki.

13 czerwca - Bal Ósmoklasistów.

19 czerwca - Uroczyste zakończenie roku szkolnego 2018/2019.

HUMOR ZESZYTÓW

- * Kierowca, który wyprzedził Tomka, stracił nad nim panowanie.
- * Będziemy zbierać poziomki i palić kielbaski w ognisku.
- * Na górze kapelusz ma pióra, a na dole otwór na głowę.
- * Kasia, której gromadziły się łzy w oczach, wybiegła z pokoju.
- * Kapelusz ma na końcu różowe pióra.
- * Patrzyli na płonące drzewa wraz z trawą z szeroko otwartymi oczami.

Wybrała: J. Popiel

W niewielkiej, ubogiej chacie niedaleko jeziora Loe w Anglii mieszkała piękna nimfa Helena. Była bardzo nieśmiała. Czasami, o świcie w okolicach jeziora słyszano jej piękny głos.

Pewnego dnia w tamte strony zapuścił się rycerz. Udawał się na spotkanie z królem Arturem. Znużony drogą zdrzemnął się. Rankiem obudził go niebiański głos. Poszedł za śpiewem, gdy nad brzegiem jeziora zobaczył piękną istotę. Wystraszona Helena ujrawszy rycerza zaczęła uciekać. Ten dogonił ją. Spojrzeli sobie w oczy i zakochali się. Spędzali ze sobą wiele cudownych chwil. Niestety, rycerz musiał opuścić dziewczynę, ponieważ miał do spełnienia misję wobec swojego króla. Postanowił złożyć nimfie przysięgę wierności. Po kilku miesiącach wrócił do swojej ukochanej. W drodze powrotnej spotkał cudownej urody dziewczynę, która zaczęła go uwodzić. Zauroczony mężczyzna uległ nieznajomej. Tak znalazła ich Helena. Zrozpaczona rzuciła się do jeziora i utonęła.

Odtąd niewierny rycerz tułał się po świecie, nie zaznawszy już nigdy prawdziwej miłości.

David Rejowski, kl.7b

SIECIOHOLIZM – CHOROBA XXI WIEKU

Sieciorholizm to inaczej uzależnienie od Internetu, szczególnie częste wśród młodzieży i dzieci. Jakiś czas temu, słysząc słowo „uzależnienie”, przeciętny człowiek myślał o uzależnieniu od papierosów, alkoholu czy nawet narkotyków. Dzisiaj sprawa wygląda nieco inaczej, ponieważ coraz większy problem stanowi uzależnienie od Internetu czy po prostu technologii komputerowej. Dla niektórych może być to błahy problem, aczkolwiek warto zwrócić na niego uwagę, ponieważ prowadzi on do bardzo poważnych konsekwencji.

Uzależnienie od Internetu jest uzależnieniem jak każde inne. Dotyka ono najczęściej osoby mające problem z nawiązywaniem znajomości w rzeczywistym świecie. Dzieci i młodzież szukają zrozumienia w świecie wirtualnym, ponieważ zdecydowanie łatwiej jest zawierać nowe znajomości, nie wychodząc ze swojej strefy komfortu, jaką jest dom. Niestety, Internet tak naprawdę jest niebezpiecznym miejscem, szczególnie dla młodych osób, które nie potrafią jeszcze racjonalnie myśleć i podejmować dobrych decyzji. Nigdy nie wiemy, kto siedzi po drugiej stronie ekranu, dlatego nie wolno nikomu ufać w 100%. Nieraz 14-letni Kuba okazywał się 38-letnim Tomaszem, nie mającym wcale dobrych zamiarów wobec naiwnej nastolatki bądź nastolatka. Młodzież coraz więcej czasu poświęca na wirtualne rozmowy przez messenger, czy inne tego typu komunikatory, tym samym zaniedbując swoich bliskich oraz przyjaciół. Młodzi ludzie stają się antyspołeczni, zamykają się na innych i sprowadzają swoje życie tylko i wyłącznie do świata internetowego. Zanim włączysz Internet, pomyśl. Jest tyle ciekawych sposobów spędzenia wolnego czasu, zwłaszcza w wakacje!

Ola Neska, kl.7b

REDAKCJA

Opieka merytoryczna i techniczna: J. Popiel, A. Stępień.

Zespół redakcyjny: Aleksandra Neska, Anna Pająk, Dominik Twarowski, Kacper Gromski.

Współpraca: Amelia Brodnicka, Rafał Molga, Adam Szymański, Martyna Koziel.